

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21Csp/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201717
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719201717.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobcu v rade 1/: I. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. I.. S. XXXX/XX, XXX XX I. - C. a žalobkyne v rade 2/: D. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. XXX XX U. Y., obaja právne zastúpení STEHURA & partners, v.o.s., IČO: 47 246 863, so sídlom Dolný val 574/7, 010 01 Žilina proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, v konaní o zaplatenie 1 644,45 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v rade 1/ a žalobkyne v rade 2/ sumu 1 644,45 € a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 587,45 € od 10.05.2019 do zaplatenia, a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 57 € od 19.07.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobcovia majú voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola doručená 07.05.2019, sa žalobcovia domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1 587,45 € s príslušenstvom. Žalobcovia tvrdili, že uzatvorili so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej im poskytol úver 19 499 € a na tento dlh zaplatili celkovo sumu 21 086,45 €. Pretože podľa nich zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala zákonom predpísané náležitosti, považovali úver za bezúročný a bezpoplatkový a z toho dôvodu žiadali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1 587,45 €, ktorú zaplatili na úrokoch a iných poplatkoch.

Podaním zo dňa 08.07.2019 navrhli zmenu žaloby a žiadali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom sumu 1 644,45 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 587,45 € od doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % zo sumy 57 € od doručenia návrhu na zmenu žaloby až do zaplatenia. Dôvodom pre zmenu žaloby bolo, že žalobcovia na dlh z úveru zaplatili dňa 17.06.2019 ešte sumu 50 € a dňa 12.06.2019 sumu 7 €.

Žalobcovia tvrdili, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o ročnej priemernej miere nákladov, nesprávny údaj o celkovej výške úveru a navyše tvrdili a zmluva neobsahuje členenie splátky úveru na časť určenú na istinu, úroky a iné poplatky. V tejto súvislosti poukázali na ustanovenie § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 20.05.2019. Tvrdil, že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Na rozdiel od žalobcov vyjadril názor, že poplatok za poistné sa do ročnej percentuálnej miery nákladov započíta len v tom prípade, ak je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. V danom prípade uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy

nebolo podmienené uzatvorením poisťnej zmluvy. Žalobcovia sa sami rozhodli, že úver chcú mať poistený. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že splátka úveru musí obsahovať členenie na splátky určené na istinu, úroky a iné poplatky. V tejto súvislosti odkázal na ustanovenie § 9 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého má spotrebiteľ právo si vyžiadať amortizačnú tabuľku, ktorá takéto členenie obsahuje. Žalovaný namietal aj premlčanie žalovaného nároku. Námietku premlčania však nijakým spôsobom nešpecifikoval.

3. K vyjadreniu žalovaného sa žalobcovia vyjadrili podaním zo dňa 10.06.2019 a znovu tvrdili, že úverová zmluva obsahuje nesprávny údaj o ročnej priemernej miere nákladov a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ na dlh z úveru zaplatiť. Nesprávne uvedenie týchto údajov v neprospech spotrebiteľa je v rozpore so zákonnou úpravou. Žalobcovia zdôraznili význam údajov spotrebiteľskej zmluvy o ročnej priemernej miere nákladov a celkovej výške úveru, pretože tieto údaje sú pre spotrebiteľa zásadné. Na ich základe sa spotrebiteľ rozhoduje, či daný úver zoberie alebo nie.

Žalobcovia poukázali aj na ustanovenie § 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého náklady na poisťné ako doplnkovú službu, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, musí zmluva obsahovať a musia byť zhrnuté do celkových nákladov spotrebiteľského úveru. Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté aj platenie poisťného, malo byť poisťné zahrnuté aj do celkových nákladov úveru a nadväzne premietnuté aj do výpočtu ročnej priemernej miery nákladov. V spornej zmluve je tento údaj uvedený nesprávne vo výške 16,52 %. Ak je pri výpočte zahrnuté aj poisťné, ročná priemerná miera nákladov je 18,64 %.

Žalobcovia poukázali na to, že v dohodnutej mesačnej splátke vo výške 341,58 € bol skrytý aj poplatok za poisťenie, ktorý bol v zmluve vyjadrený iba v percentuálnej výške 6,99%. To, že poisťenie bolo podmienkou pre získanie predmetného úveru potvrdzuje aj formulár „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, v ktorom je pri kolónke vyžadovaných záruk uvedené aj predmetné poisťenie. To znamená, že poisťné bolo podmienkou pre získanie predmetného úveru a poplatok za poisťenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru.

V súvislosti s námietkou premlčania žalobcovia uviedli, že žalobou uplatnený nárok predstavuje sumy splátok, ktoré žalobcovia žalovanému zaplatili v období od 12.12.2018 do 09.04.2019 a tento nárok premlčaný byť nemôže, pretože žaloba bola podaná na súde dňa 06.05.2019, teda v rámci trojročnej objektívnej ako ja v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Ako dôkaz žalobcovia k vyjadreniu pripojili Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

4. K tomuto vyjadreniu sa opätovne vyjadril žalovaný, a to podaním zo dňa 20.06.2019 a tvrdil, že poskytnutie spotrebiteľského úveru nebolo podmienené uzatvorením poisťnej zmluvy. Skutočnosť, že poisťenie nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru, podľa žalovaného vyplýva aj z časti 3. bod 1.6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa tejto dohody môže spotrebiteľ poisťný vzťah kedykoľvek ukončiť, čo aj žalobcovia využili a podaním zo dňa 11.03.2019 poisťný vzťah ukončili. Podľa žalovaného zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti a preto úver nie je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

5. Za účelom posúdenia námietky premlčania súd vyzval právneho zástupcu žalovaného, aby vnesenú námietku premlčania doplnil a špecifikoval, a to vo vzťahu ku každej splátke úveru. Žalovaný sa znovu k žalobe podrobne vyjadril, a to podaním zo dňa 09.09.2019. Toto vyjadrenie však námietku premlčania nekonkretizuje. Chýbajú argumenty a dôkazy o tom, kedy a ktorá splátka úveru bola splatná a kedy bola zaplatená, s poukazaním na to, ktorá splátka je premlčaná, a ktorá premlčaná nie je.

Žalovaný podrobným spôsobom odôvodnil svoje tvrdenia o tom, že poskytnutie úveru nebolo podmienené uzatvorením poisťného a táto skutočnosť vyplýva aj z dohody uvedenej v úverovej zmluve (časť 3). Argumentoval najmä tým, že poisťný vzťah podľa tejto dohody môže spotrebiteľ kedykoľvek vypovedať.

Žalovaný uviedol, že pokiaľ by pripustil, že úver môže byť považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, celková suma zaplateného poisťného 1 361,52 € nemôže byť považovaná za bezdôvodné obohatenie a

nárok na jej vrátenie nevzniká. Žalobcovi v rade 1/ bola až do ukončenia poisťného vzťahu poskytovaná poisťná služba a boli kryté dohodnuté poisťné riziká. V tejto súvislosti žalovaný citoval aj ustanovenie § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov nie je možné považovať zaplatené sumy poisťného za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. To znamená, že ak žalobcovia celkovo na dlh z úveru zaplatili 21 143,45€ (suma po rozšírení žaloby), úver bol poskytnutý vo výške 19 499 €, a žalobcovia na poisťnom zaplatili sumu 1 361,52 € vznikol by im v prípade, ak by sa úver považoval za bezúročný a bezpoplatkový, len nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške 282,93 € (21 143,45 € - 19 499 € - 1 361,52 € = 282,93 €). Žalovaný však trval na tom, že úverová zmluva bola uzatvorená v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a celkové náklady úveru, ako aj ročná priemerná miera nákladov boli vypočítané správne a preto navrhol, aby súd žalobu zo dňa 06.05.2019 v rozsahu prevyšujúcom sumu 282,93 €, zamietol.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil:

Dňa 23.01.2014 uzatvoril právny predchodca žalovaného, spoločnosť CETELEM Slovensko a.s. a žalobcovia zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý úver vo výške 19 499 €. Žalobcovia sa zaviazali úver vrátiť spolu s úrokom vo výške 15,30 % ročne, a to 120 mesačnými splátkami dohodnutými vo výške 341,58 €. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá na 5. deň v mesiaci. Zmluva obsahuje aj údaj o konečnom termíne splatnosti úveru, o ročnej priemernej miere nákladov a údaj o poplatku za poistenie vo výške 6,99 %. Aký je konkrétny mesačný poplatok za poistenie úveru, však bežný spotrebiteľ zo zmluvy zistiť nemôže.

Bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že mesačný poplatok za poistenie predstavuje sumu 22,32 €. Bol zahrnutý do celkovej mesačnej splátky úveru 341,58 €. Táto skutočnosť vyplýva aj z výpisu z úverového účtu.

Bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalovaného žalobcom úver vo výške 19 499 € a žalobcovia na dlh z úveru zaplatili celkovo sumu 21 143,45 €. Žalobcovia žiadali, aby rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a celkovo zaplatenou sumou, to je sumu 1 644,45 € im žalovaný zaplatil, pretože úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

Medzi stranami nebolo sporné, že práva a povinnosti zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú dňa 23.01.2014 uzatvorila spoločnosť CETELEM Slovensko a.s. so žalobcami, prešli na žalovaného.

7. Súd skúmal, či zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a či uzatvorenie úverovej zmluvy nebolo podmienené uzatvorením poisťnej zmluvy.

8. Podľa § 2 ods. i/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 2 písm. g/ citovaného zákona, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytovaní tejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h/ citovaného zákona, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe

údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Bolo preukázané, že dohoda o poisťnej zmluve tvorila časť 3. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola pripravená na vopred určenom tlačíve, ktoré žalobcom predložil žalovaný. Nič nebránilo žalovanému, aby poisťnú zmluvu uzatvoril so žalobcami na osobitom tlačíve. Takéto jednanie žalovaného by však zvyšovalo pravdepodobnosť, že spotrebiteľ poisťný vzťah neuzavrie.

Zmluva neobsahuje ani konkrétnu výšku poplatku za poistenie. Konkrétny údaj o výške poisťného je pre spotrebiteľa zásadný, aby vedel, či je pre neho poisťné výhodné a či ho má prijať alebo nie. Zmluva vymedzuje poplatok za poistenie klamlivo a to len uvedením percentuálnej výšky 6,99 %.

Z časti 3. zmluvy je možné zistiť, že poplatok za poisťné je vyjadrený percentom z dohodnutej mesačnej splátky a do mesačnej splátky 341,58 € je zahrnutý. Do výpočtu ročnej priemernej miery nákladov poplatok za poistenie však poskytovateľ úveru nezahrnul. Informácie, ktoré poskytovateľ úveru poskytol žalobcom v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ pôsobia však nejasne, nezrozumiteľne a pre bežného spotrebiteľa mátať. Aj keby spotrebiteľ bol schopný tieto informácie, ktoré sú uvedené malým nečitateľným písmom, prečítať, informácie by mu pri rozhodovaní o uzatvorení poisťnej zmluvy nepomohli. Napríklad z jednej časti informácií označenej „Vyžadované záruky“ vyplýva, že okrem uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, sa vyžaduje aj ďalšia záruka a to uzatvorenie rozšíreného súboru poistenia (6,99 %). To znamená, že podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o úvere je uzatvorenie poisťnej zmluvy v rozsahu rozšíreného súboru poistenia. V ďalšej časti informácií sa uvádza, že na získanie spotrebiteľského úveru sa musí uzatvoriť poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru. V tejto kolónke je však vopred predtlačená aj odpoveď „nie“.

Ak uzatvorenie poisťnej zmluvy bolo podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy, tak poplatok za poisťné mal byť súčasťou celkových nákladov úveru a mal byť aj súčasťou výpočtu ročnej priemernej miery nákladov. Bolo preukázané, že poisťné (podľa účtovnej evidencie 22,32 € mesačne), nebolo pri výpočte ročnej priemernej miery nákladov zahrnuté a údaj o ročnej priemernej miere nákladov uvedený v zmluve 16,52 % je nesprávny. Tento údaj je nesprávny v neprospech spotrebiteľov, pretože ročná priemerná miera nákladov predstavovala 18,64 %.

Údaj o ročnej priemernej miere nákladov uvedený v úverovej zmluve je pre spotrebiteľa zásadný a na základe tohto údaju sa rozhoduje, či v porovnaní s inými ponukami na finančnom trhu návrh úverovej zmluvy prijme alebo nie. Údaj o ročnej priemernej miere nákladov vyjadruje cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom, ako napríklad poistenie úveru a podobne.

Dôležitosť správnosti tohto údaju je legislatívne zvýraznená ustanovením § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

10. Bolo preukázané, že údaj o ročnej priemernej miere nákladov je v úverovej zmluve uvedený nesprávne v neprospech žalobcov. Žalovaný klamlivo informoval žalobcov o celkových nákladoch spojených s úverom a preto súd určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM Slovensko a.s. a žalobcami dňa 23.01.2014, je bezúročná a bezpoplatková. Zmluva neobsahuje ani číselne vymedzený údaj o výške poisťného, ktorý mal byť použitý pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. Na základe nesprávneho údaju o ročnej priemernej miere nákladov nemohli žalobcovia spoľahlivo posúdiť rôzne ponuky úverov ako aj rozsah svojho záväzku zo spornej zmluvy. Sporná zmluva síce údaj o ročnej priemernej miere nákladov obsahovala, ale tento údaj bol nesprávny, a to v neprospech spotrebiteľov (žalobcov).

Poisťné ako také bolo podľa názoru súdu žalobcom nanútené, pretože žalovaný, ktorý sprostredkoval poistenie, má ekonomický záujem na uzatvorení poisťnej zmluvy a toto sprostredkovanie zrejme nerobí bezplatne. Pokiaľ za týchto okolností bola uzatvorená poisťná zmluva ako súčasť úverovej zmluvy, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do ročnej priemernej miery nákladov. Ak by tvrdenie žalovaného o

tom, že poistenie nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa bolo preukázané, mal by žalovaný oddeliť splátky úveru od splátky poistného. Poistné však žalovaný zahrnul do dohodnutej splátky úveru 341,58 €. Za týchto okolností je údaj o výške splátky úveru zavádzajúci, a to v neprospech spotrebiteľov. V dohodnutej splátke úveru bol poplatok za poistenie (v zmluve vyjadrený len v percentuálnej výške 6,99 %) zahrnutý, skrytým a pre spotrebiteľa klamlivým spôsobom.

11. Žalovaný argumentoval tým, že časť z uplatnenej sumy 1 644,45 € predstavuje poistné, ktoré žalobcovia zaplatili, a to vo výške 1 361,52 € a po dobu trvania poistného vzťahu boli žalobcom reálne poskytované aj poistné služby a právny predchodca žalovaného ručil za poistné riziká. Z toho vyplýva, že toto plnenie bolo poskytnuté žalobcom v súlade s právom a nemôže sa jednať o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

V tejto súvislosti súd konštatuje zmyslom a účelom § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je uložením sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, pôsobiť na poskytovateľov úverov preventívne, aby voči spotrebiteľom konali čestne a v súlade s morálkou. Pokiaľ bol úver poskytnutý v rozpore s predpismi na ochranu práv spotrebiteľov, považuje za bezúročný a bezpoplatkový a poskytovateľovi úveru nevzniká nárok na zaplatenie žiadnych úrokov ani poplatkov.

Poskytovateľovi úveru nevzniká ani nárok na zaplatenie úroku za poskytnutie úveru (podstatná časť ceny poskytnutej finančnej služby) aj napriek tomu, že reálne finančnú službu spotrebiteľovi poskytol. Ani v tomto prípade nemôže žalovanému (poskytovateľovi úveru) vzniknúť právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zaplatených úrokov na poskytnutie úveru.

12. Čo sa týka námietky premlčania, táto bola len všeobecná a nebola žiadnym spôsobom konkretizovaná. Takáto námietka premlčania môže obstáť len v prípade, ak sa jedná o právo na zaplatenie celistvej pohľadávky, ktorá nie je členená na splátky s určeným termínom splatnosti. V tomto konaní však pohľadávka na vrátenie úveru pozostávala zo 120 dohodnutých splátok vo výške 341,58 €, s osobitne určeným dňom splatnosti. To znamená, že premlčanie každej z týchto splátok sa musí posudzovať samostatne, a to v závislosti od dohodnutej splatnosti a reálnym termínom splatenia splátky, a to vo väzbe na moment splatenia dohodnutej istiny úveru 19 499 €. Takúto námietku však žalovaná strana nevzniesla. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že k zaplateniu istiny úveru 19 499 € došlo až v novembri roku 2018. Až nasledujúce splátky realizované od decembra 2018 do podania žaloby (07.05.2019), by mohli byť premlčané.

Je očividné, že dvojročná subjektívna ani trojročná objektívna lehota na uplatnenie práva na zaplatenie bezdôvodného obohatenia v tomto prípade neuplynula.

13. Dokazovaním bolo preukázané, že sporná úverová zmluva obsahovala nesprávny údaj o ročnej priemernej miere nákladov v neprospech spotrebiteľa a dohodnutá splátka úveru nebola členená na časť určenú na istinu, úrok za poskytnutie úveru a ostatné poplatky. Zmluva obsahovala aj klamlivý a nejasný údaj o poistnom, a poistná zmluva bola očividne žalobcom vnútená ako podmienka pre poskytnutie úveru.

Z týchto dôvodov súd žalovaného zaviazal, aby žalobcovi v rade 1/ a žalobkyni v rade 2/ zaplatil sumu 1 644,45 € a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 587,45 € od 19.07.2019 (od doručenia žaloby žalovanému) do zaplatenia, a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 57 € od 10.05.2019 (od doručenia návrhu na zmenu žaloby) do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

14. Súd poukazuje aj na rozhodnutia súdov v obdobných veciach, a to rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/244/2018 zo dňa 22.11.2018, rozsudok Krajského v Trenčíne č.k. 6Co/403/2017 zo dňa 08.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/376/2016 zo dňa 12.12.2017 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/308/2016 zo dňa 15.06.2017.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 Civilného sporového poriadku a žalobcom, ktorí boli v spore úspešní, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.